

Златина Великова

РАЗПИЛЯНА
НЕЖНОСТ

886.7-1

Р39

ЗЛАТИНА
ВЕЛИКОВА

РАЗПИЛЯНА
НЕЖНОСТ

хайку

ИК·Жажада
Сливен, 2004

гр. № 3-II-87 г. 23 800x100 0,53 лв.

7 886.7-1

В39

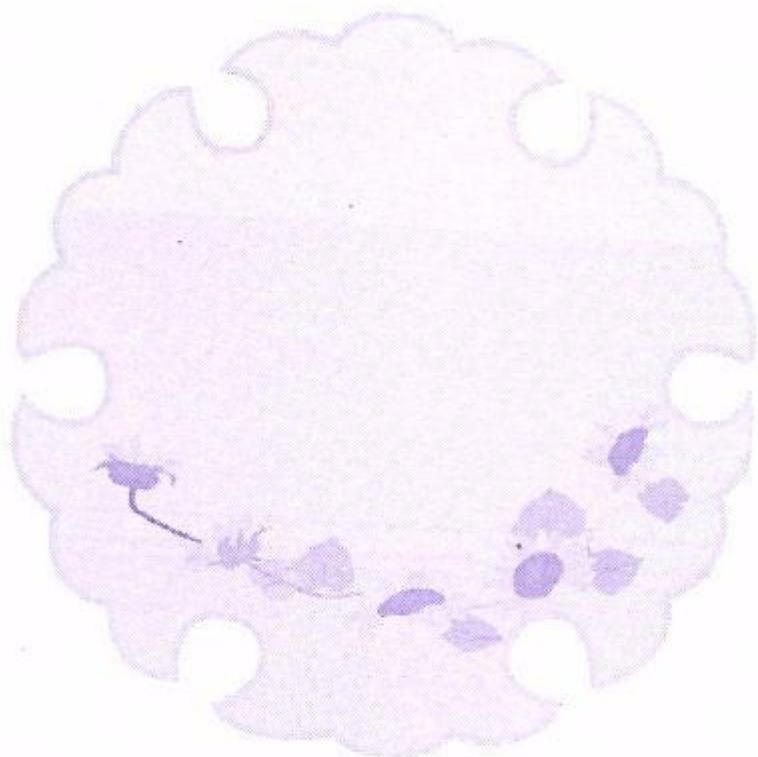
886.7-1

© Златина Великова - автор
© Воймир Асенов -редактор
© Кета Зоева - рецензент

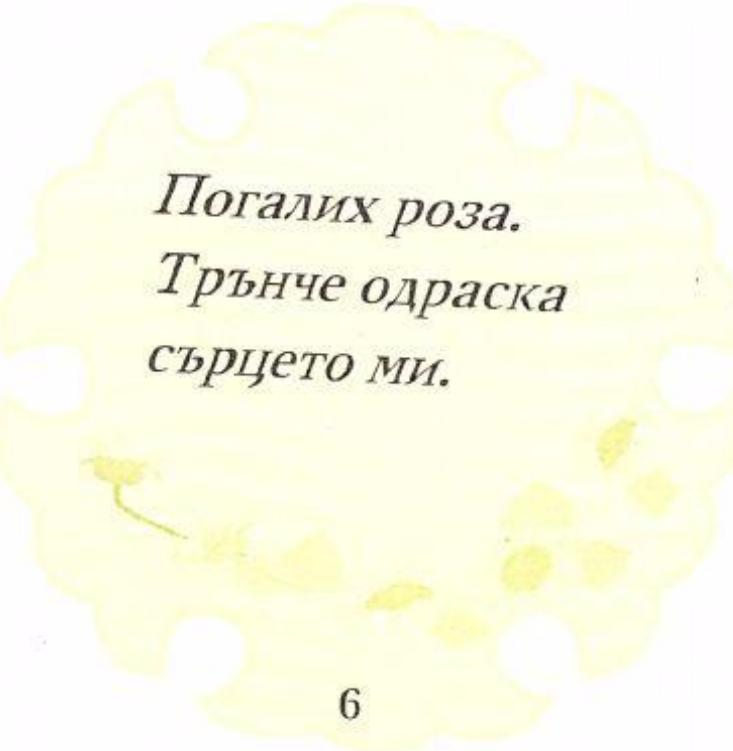
ИК·Жажада·Сливен, 2004
ISBN 954 795 077 0

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
НОВА ЗАГОРДА
Инд № 119 000

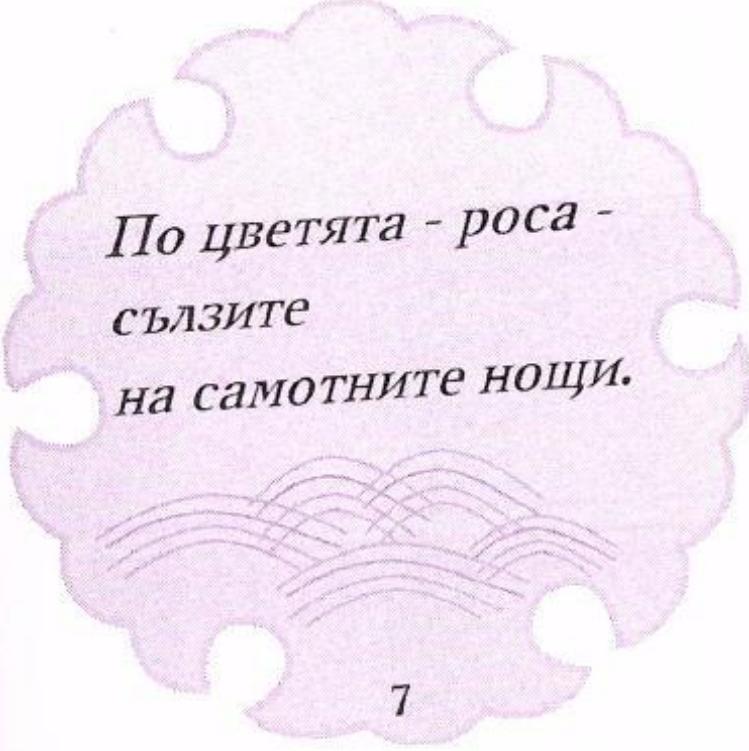

*Видях чучулига.
На златно синджирче
носеше песен.*

*Погалих роза.
Трънче одраска
сърцето ми.*

6

*По цветята - роса -
сълзите
на самотните нощи.*

7

*Немирен вятър
разроши косите ми.
Спомен за ласка.*

8

*Цъфнала слива
посипа в косите ми
пролетен смях.*

9

*При залез
се сбогувахме
с мечтите си.
Дали ще съмне?*

10

*Докосна ме
с крило на птица.
После отлетя.*

11

*В ноќта край
комина врабчето
песен на славей
сънува.*

12

*Ровя пепелта
на душата. Жива е -
въглени парят.*

13

*Замесих погача.
Приготвих меда
и виното.
За врабците останаха*

14

*Ще се удавя в
очите ти. Спасителен
пояс
ми дай!*

15

*Боли ме смеха
на жената до тебе.
Ревнувам ли?*

16

*В безумните ти нощи -
пеперуда -
спомени за грях.*

17

*Видях те
в дъното на чашата.
Кафето ми пак
е горчиво.*

18

*Сгущих се в
прегръдките
на облак.
Търсех тебе.*

19

*Сълзите ми - перли
на миди самотни
в самотно море.*

20

*Сънувах пролет.
Събудих се -
пожълтели листа.*

21

*Бездомна,
дрипава надежда
лястовица бяла
търси.*

22

*На Жулиен
През прозореца
с охлузено коляно
детството наднича.*

23

*Небесни дъги.
И червеи.
След дъжд.*

24

*За жабата - блато.
За птица - небе.
Земята - за червея.
За човека какво ли
остана?*

25

*От огъня те извадих.
Питам се
как да те стопля.*

26

*Душата не стопли,
но чергата ми
успя да подпалиш.*

27

*Змията хапе,
когато я настъпиш.
Не като теб...*

28

*В душата ми безлуние,
безверие, тъга...
Преди разсъмване.*

29

*Не обичам
паднали листа.
Сълзи на отминалото
лято.*

30

*Сбогуване.
Пепел от рози.
Тихо е в края на пътя.*

31

*Повехнали илюзии
събирам
в чашката на цвете.*

32

*Червената роза изпи
последната песен
на славея.*

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
НОВА ЗАГОРД
Инв. № М9000

33

На Дамяна

*В две детски очи
се огледах. Надежда
за утре открих.*

34

*Една усмивка
отминах
с безразличие.
Заболя ме.*

35

*От чуждо щастие
отчупих залче.
Загорча ми.*

36

*С очите на Бог
ни гледат звездите -
вечни и милостиви.*

37

*Поканих те в дома на
сърцето си.
Ти го ограби.*

38

*По - добре да се
мразим.
Писна ми насила
да се обичаме.*

39

*Отивай си!
Без тебе ще бъда
по - малко сама.*

40

*Сняг по косите ти
пада.
Разпияна нежност.*

41

*Дойде при мен
с усмивката
на закъсняла пролет.*

42

*Любовно писмо.
Изпращам ти
в пликче сърцето си.*

43

*Кой те изпраща
на пътя ми? Някой
по - мъдър от нас.*

44

*Върни се!
Макар че отдавна
никого не чакам.*

45

*Кратка пътешка
те чакаше.
Ти тръгна
по дългия път.*

46

*Любов назаем.
Лихвите
дълго ще плащаш.*

47

*Като преродени сме.
Нощ на споделена
самота.*

48

*Пеперудени криле
любовта ни.
Докосването е убиване.*

49

*Целувай ме до края на
живота ми!
Мига във вечност
превърни!*

50

*В очите ми се огледай!
Крилете си
в тях ще откриеш.*

51

*В ноќта край
комина врабчето
песен на славей
сънува.*

12

*Ровя пепелта
на душата. Жива е -
въглени парят.*

13

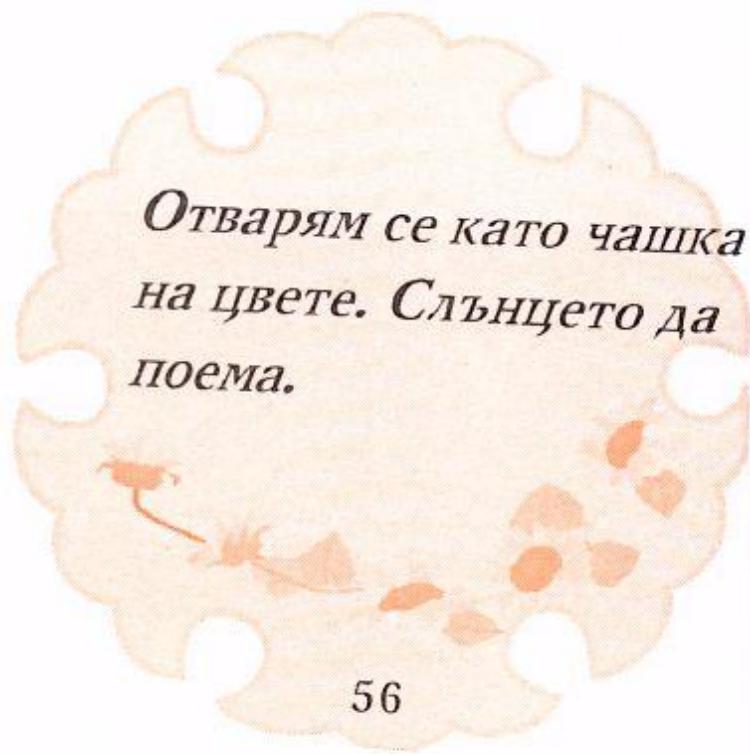
*Рибарите мрежи
плетат. Дали
ще хванат морето?*

54

*Събуждам се
с надежда сутрин -
любов зад ъгъла
да среща.*

55

*Отварям се като чашка
на цвете. Слънцето да
поема.*

56

*Отърсвам съня
от косите си.
Утрото се усмихва.*

57

*Оглушах
от мълчание.
Ще чуя ли когато
ми проговориш?*

58

*Спри!
От себе си не можеш
да избягаш.*

59

*В очите ти -
ледени топчета.
Как да ги стопля?*

60

*Строши като чаша
душата ми. А глътка
не беше отпил.*

61

*Не отминавай!
Утре ще е късно
за прощаване.*

62

*Защо е нужно
да ме стъпчеш, за да
докажеш, че си ти?*

63

*Видях се в очите ти-
цвете прекършено.
Не ме съжалявай!*

64

*Споделяй всичките
ми нощи! За дните
не остава време.*

65

*Дойде при мен
като стихия. И...
ме превърна в песен.*

66

*Запазен си за нещо -
направи го! На Бога
не оставай длъжен!*

67

*В съня ми
не идвай,
закъсняла песен!*

68

*Луди и гени -
Души
от Бога целунати.*

69

*Душата е храм.
Не влизайте
с кални обувки!*

70

*Ще се прославиш ли,
ако отнемеш славата на
някой друг?*

71

*Раните днес
ще ни спасят ли
от болките утре?*

72

*Геройство ли е
да простреляш птица
в полет?*

73

*Отсече дървото -
от бурята
да го предпазиши.*

74

*Не протягай ръце!
В огнището само
пепел остана.*

75

*Паякът мрежи
плете - следи
от сълзи и усмивки.*

76

*Напразно се опитвам
сутрин да върна
миналата нощ.*

77

*Не, не плача. Просто
в окото ми влезе късче
разбито сърце.*

78

*В угасналия поглед
долових усмивката.
На бившето момиче.*

79

Вървя сред
безсмислието
на делника.
В косите ми звездопад.

80

За жабата
раят е блато.
За тебе какво е?

81

*Убиваш ме с усмивка
милостиво.
Защо ли повече боли?*

82

*Обичаш ме,
Господи!
Затуй ли не чуваш
молбите ми?*

83

Златина Великова
РАЗПИЛЯНА НЕЖНОСТ

Първо издание

Редактор - Воймир Асенов

Коректор - Галина Миланова

Предпечат - Илиян Державин

Рецензент - Кета Зоева

ИК "ЖАЖДА"

ISBN 954 795 077 0

